

В об'єктиві – альма-матер

Молодіж повинна набиратися всякого знання теоретичного, повинна, як ті бджоли, літати по всіх нивах людської освіти і культури, збираючи все, що піднімає і окреслює людський ум і ублагороднює серце
ІВАН ФРАНКО.

За поданням вченої ради, деканату факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка та первинної журналістської організації секретаріат обласної організації НСЖУ визнав переможцем щорічного конкурсу «Перша удача» за 2020-й рік творчу групу студентів художньо-документального фільму «Таємний щоденник Університету» (керівник Ярослав Табінський).

До 360-річчя одного з найдавніших і найпрестижніших вищих навчальних закладів Європи – Львівського національно-

го університету Франкового імені студенти факультету журналістики під керівництвом асистента кафедри радіомовлення і телебачення Я. І. Табінського створили художньо-документальний фільм у чотирьох частинах «Таємний щоденник Університету».

У різні періоди української історії Університет був і залишається символом державницького та національного поступу. Під час довготривалої роботи над стрічкою студенти приділили особливу увагу пошукам історичних і архівних матеріалів. Надважливою була робота з джерелами. Необхідно було опрацювати велику кількість текстів, аудіо- та відеоматеріалів, а згодом ще раз перевірити правдивість усіх зазначених фактів. Для підготовки сценарію автори проекту шукали документальні, архівні відео- та фотоматеріали потрібного періоду, опрацювали

відеогалереї, ютуб-канали, вивчали університетську друковану продукцію: енциклопедії, довідники, брошури, буклети та випуски університетського інформаційно-аналітичного часопису «Каменярь». Напередодні свого першого професійного свята довготривала праця увінчалася успіхом. Художньо-документальний фільм «Таємний щоденник Університету» вже переглянуло понад 10 000 глядачів на ютуб-каналі Franko-TV та у соціальних мережах. Відгуки здебільшого позитивні.

Нових Вам здобутків, молоді колеги!

ЛАУРЕАТИ «ПЕРША УДАЧА»

Журналістика сьогодні та завтра

Думки студентів факультету журналістики ЛНУ імені Івана Франка

Журналістика – це двигун суспільства. Вона давно перестала виконувати суто інформаційну функцію, перебравши на себе десятки інших. Її феномен полягає у силі впливу, який залежить від рівня довіри суспільства до тих, хто створює інформаційний простір і відповідальний за його якісне наповнення. Журналіст-сучасник здатен бути і дослідником, і розслідувачем, і креативним ідейником.

Безперечно, у майбутньому журналістика зазнає певних модифікацій та органічних змін відповідно до вимог часу. Дуже кортить бачити її ближчою до народу та всебічно незалежною, прогресивною в усіх сенсах та небанальною. Журналістика майбутнього ламатиме будь-які стереотипи та забобони, викликати беззаперечну довіру та не дозволить собі розхристаності і байдужості.

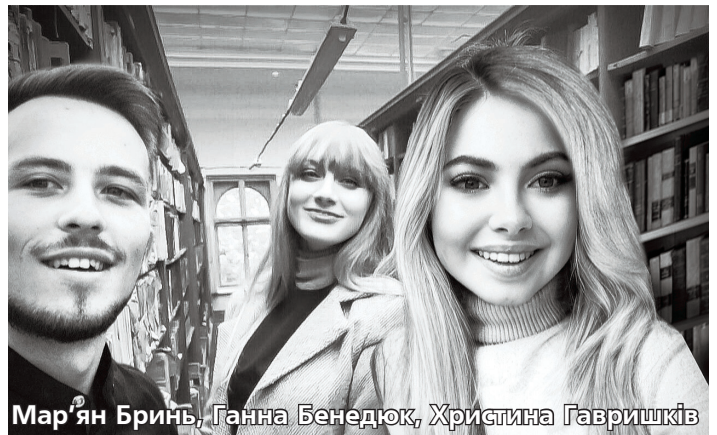
Ганна БЕНЕДІЮК.

Коли я йшла на факультет журналістики, то була впевнена, що стану четвертою владою

й обертаю світом. Тепер же розумію, що ці поняття далекі від істини, адже більшість медіа таблоїдизовані і мають власника (як то кажуть, «хто платить, той замовляє музику»), так само й з матеріалами деяких ЗМІ). Тому саме для мене майбутня журналістика обов'язково має бути незалежною, опозиційною та правдивою.

Зараз відбувається інформаційний наступ на Україну як зовнішній, так і внутрішній. Тому я переконана, що майбутня журналістика має не лише повідомляти людей про події, які відбулися у світі, а й захищати від фейків, маніпуляцій та негативного впливу – стати потужним інструментом спростовування неправдивих новин. Дуже хочу, аби в майбутньому, якщо мене спитають: «А хто ти за професією?», то б з гордістю відповіла: «Журналіст». Бо обраний фах буде асоціюватися з чесністю та незаангажованістю. Нам не доведеться, як зараз, червоніти за наших «джинсових» колег і витримувати насмішки чи жарти про «продажних шкур».

Роксоляна БІЛОУС.

Мар'ян Бринь, Ганна Бенедюк, Христина Гавришків

Для мене сучасна журналістика – це свобода. Свобода у викладі своїх думок на папері та можливість транслювати їх на величезні маси. Це можливість створювати якісний контент. Бажання постійно ставати кращим, враховуючи конкуренцію, яка нас оточує. Сучасна журналістика стимулює більше вчитись, більше знати та бути на крок попереду.

Я мрію, аби у найближчому майбутньому журналістів не сприймали як тих, котрі лише женуться за сенсаціями та скандалами. Аби в журналістиці ставало менше замовних матеріалів, «джинси» та стороннього впливу. Аби політики не маніпулювали громадянами за допомогою медіа. Я хочу, аби кожен відповідально займався своєю справою. Політик сприяв розвитку країни, бізнесмен створював робочі місця, а журналістика була на 100% незалежною, незаангажованою та правдивою.

Мар'ян БРИНЬ.

За кілька років свою популярність частково втратили паперові газети, деякі з них перейшли в онлайн режим. Навіть мій дідусь читає новини за допомогою планшета, а не передплачує друкованого видання, як це було колись. Телебачення поки не втрачає свої позиції. Хоча сучасна молодь майже не переглядає телепрограм. Проте не можна говорити впевнено, чи так буде й далі.

Сьогодні популярними стали подкасти. Адже люди максимально стараються економити свій час, тому замість прочитання аналітики, вони її прослуховують. Редакції не втрачають свій час на здобуття рейтингу та шукають цікаві теми для аудіозапису. Актуальними є й знімання дронами. Світ для глядача доступний з висоти пташиного польоту.

Христина ГАВРИШКІВ.

Журналіст... мусить бути не слугою, але вчителем своєї нації...

Іван Франко